

PRZESTAJĄCY (7) *part praes act*

e oraz a jasne.

sg m N przestający (2). ◇ f N przestającą (1). ◇ A przestającą (1). ◇ pl N subst przestając(e) (1).
◇ A m pers przestając(e) (1). ◇ I m przestając(e)mi (1).

Sł stp: przestający s.v. przestając, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. 1. przestać.

1. *Nierobiący czegoś więcej lub nietrwający w dalszym ciągu* (3) : Desistens, PrzeŹtáyący/ odŹtáyący.
Mącz 396d.

a. *O ludziach: kończący jakieś działanie; w funkcji rzeczownika [cum inf]* (1) : ale to maia czynić
co pan Bog ym przikazał/ wierzące á grzeŹzić przeŹtáiące rozgrzeŹzac á ych Źumnienie rozwiezowac
SeklKat X2.

b. *O chorobie: nieciągły, okresowo mijający* (1) : Kiedy pod Źkorą częŹto Źye ćiało ruŹza/ z Źtropieniem
y z nieiaćkim zápaláním: OgraŹkę przeŹtáiącą známionuie. to ieŹt/ Trzećiaczkę álbo Czwartaczkę.
SienLek 20v.

2. *Poprzestający na czymś, zadowolający się czymś [na czym]* (2) : Contentus [...], PrzeŹtáyacy [!]
ná czym. Mącz 447a; mieŹá [...] dał im Pan Bog bárzo wiele/ gdy iarzábki ktore do nich Pan Bog
przypędział/ zbierali cały mieŹiac [...]. ále przypláćiły roŹpuŹtne gęby á poŹtu niemiluiące/ y ná oney
drogiey zniebá mánnie nieprzeŹtáiące. Bo ieŹzcze mieŹo tkwiało w zębách ich/ á gniew Boży pobił
ie SkarŹyw 484.

3. *Z przeczeniem; w funkcji przymiotnika: wieczny, nieprzerwany* (2) : A tedy anyely
nyepreŹtáyaczemy gloŹy chwałá czynyly Źtoyącz przed thronem boŹkyem PatKaz II 50v; przez Pána
náŹzego Iezufa ChryŹtuŹa/ ktoremu z Oycem y z Duchem S. nieprzeŹtáiąca częŹć ná wiek wiekom
A(men). SkarŹyw 374.

Cf **PRZESTAWAĆ, PRZESTAWAJĄCY**

LWil